

gjæringer om Alderstillelag, naar juridiske Embedsmænd attraae at sættes paa fast Gage. Man har villet erklære, at det var Noget, man meget nødtigt og kun under ganske særegne Omstændigheder vil kunne gaae ind paa. Det vil erindres, at der var et saadant Tilfælde ifjor, hvor man paa Grund af ganske særegne Omstændigheder fandt det hensigtsmæssigt at gaae ind derpaa; ved nærværende Leilighed har man derimod meent at kunne undgaae det, idet man fandt, at naar man lod den Paagjældende beholde de 400 Rd., kunde det være et passende Ækvivalent for Alderstillelaget. I Henhold hertil antager jeg altsaa ikke, at Indenrigsministeren vil søge at bringe Forslaget tilbage til dets oprindelige Form; men jeg skal ganske vist gjøre ham bekendt med, hvad den ærede Landsthingsmand har fremhævet.

Hofenørn-Teilmann: Jeg takker den høitærede Finanzminister for den Dplysning, han har givet mig om den rette Forstaaelse af § 14 i Finanzloven. Efter den Udtalelse, vi nu have hørt, kan der jo i saa Henseende ikke være den mindste Betænkelighed. Jeg maa tillade mig at erindre om, at Grunden, hvorfor jeg har fremhævet denne Sag, er, at det har været mig ubekendt, indtil jeg nu i dette Dieblik hørte det af den høitærede Finanzminister, at den paagjældende Embedsmand havde afgivet en saadan Erklæring, og det forekom mig, at den absolut maatte være tilstede, forinden det ærede Thing kunde vedtage Loven, da det efter min Anskuelse vilde være mindre passende, om den lovgivende Magt vedtog en Lov, om hvilken det var givet, at den først igjennem Enkeltmands Samtykke kunde vinde praktisk Betydning. Da den vedkommende Embedsmand nu har afgivet en Erklæring, som jeg ikke vidste var afgiven, er der for mit Vedkommende ikke den ringeste Betænkelighed ved at stemme for Loven, som den foreligger.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets Indhold (see Anh. A. Sp. 1699—1700) og dets Dvergang til anden Behandling vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: første Behandling af Forslag om en Adresse til Hans Majestæt Kongen (Det af fire Landsthingsmænd indbragte Forslag findes i Anh. A. Sp. 1695—96; det nedsatte Udvalgs Betænkning i Anh. B. Sp. 547 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet. Selve Forslaget og det af Udvalget forelagte Udkast til en Adresse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Clausen): Jeg antager, at det foreliggende Udkast til en Adresse maa tale for sig selv, og det er kun faa Ord, hvormed jeg som Ordfører finder Anledning til at ledsage det. Det har været en Opgave for Udvalget at søge Udkastet affattet saaledes, at det blev staaende indenfor det Omraade, hvor Landstinget kunde bevæge sig med Sikkerhed, det vil sige, uden at have Rundskab om de politiske Forhandlinger i det Enkelte eller om det, som kan være enten paataentt eller allerede foretaget af Regjeringen. Det holder sig til Fædrelandets øieblikkelige politiske Stilling. Som det vil sees, gaaer det ikke tilbage i Tiden, for derfra at følge de forvillede Traade indtil nu; men det bliver staaende ved det, der er oplevet i selve de Maaneder, hvori Rigsdagen har været samlet, ved det, der foreligger for Verdens Dine, og som ikke har kunnet Andet end frembringe et foruroligende, et piinligt Indtryk paa de Mænd, som ere samlede paa Folkets Begne, i offentlig Raad, om end uden egentlig politisk Karakter og Bemyndigelse. Derfor skulde den foreslaede Adresse være et simpelt, naturligt, umiddelbart Udtryk af den Stemning, som er fremkaldt ved de nyeste Forslag og Fordringer udefra, som synes os at gjøre en passiv Holdning, en taus Stillefiddens umulig. Indenfor denne Grændse har altsaa Adressendkastet holdt sig. Det gaaer ikke ind paa nogen Dom over Regjeringens Politik og Foretagender, det tillægger sig ikke nogen parlamentarisk Betydning; det indskrænker sig til at imødegaae de Forslag og Fordringer, som gaae ud over den yderste Grændse, idet de true vor politiske Eksistens med et fast og